

ТРАКИЙСКЪ

Седмиченъ вестникъ за обществени и стопански-економически въпроси.
УРЕЖДА РЕДАКЦИОНЕНЪ КОМИТЕТЪ.

Всичко се изпраща до почитателя „Съветника“—Марангозовъ—Ямболъ.

Общарница на Славъ Т. Съртмаджиевъ

Отъ два месеца открихъ наново
ОБУЧАРСКА РАБОТИЛНИЦА

въ собственство си дюкянъ на жгъла на ул.
„Банска“ и „Цара Самуилъ“, срещу еврей-
ската мина, където приемамъ поръчки за
разни видове здрави, солидни и най-елегантни
обуща.

— Тъмболъ, май 1925 год.

Съ почитание:

Славъ Т. Съртмаджиевъ.

Химическо чистене костюми.

Срешу Ив Райнъ, въ дюкяна на Бр. Данкови,
откривамъ на ново ателие за химическо чистене
костюми, приемамъ и поправки. Задоволяване вкусъ
и акратичностъ доказани.

2-10

ГЕОРГИ АРНАУДОВЪ

ТРАКТОРИ „ФОРДЗОНЪ“

Автомобили и камионетки „ФОРД“

Винаги готови на складъ и всички резерви
части за тъхъ на конкурентните цени и най-liberalни
условия на плащането. Доставка на всяка възможна видъ
земеделски машини.

При А. Малиновски, ул. „Търговска“, въ кантон-
ата на градъ П. Чолаковъ — Ямболъ.

Всички механици винати на разположение на
г. г. клиентите.

5-5 А. МАЛИНОВСКИ—управляващ представител на FORD,

Лжитници за Каваклий!

Съобщавамъ Ви, че наехъ известния
ханъ—хтель на Брата Владислав (Гето-
вия ханъ), когото преименувахъ
хтель „ДЕДЕ-АГАЧЪ“.

Хотелът ми е единствено най-хиги-
ничния и модерно мебелиран въ града;
пръвъ по чистота, честностъ, бърза при-
слуга и строго фамилияренъ.

Посетете и ще ѝ уврите.

2-3 Съ почитание: Димо Бозджиневъ.

ДАВА СЕ подъ наемъ къща съ две стани, антре и
кухня, половината на изба, на жгъла на
ул. „Съединение“ и „Добруджанска“. *

Същата се продава.

1-2 Споразумение при ПАНИ МОМЧЕВЪ.

Г. Драгановъ.

АСКЕТЪ.

Подъ Балкана, гдето по-късно ще
има широкъ коридоръ на югъ,
въ един малък село, единъ малък
селанъ преминава през дървите
на нивата въ вечеръ, при залезъ
сълзъ се изнанава на Балкана
да ношица. Всъщност уринъ той съм
заше долу въ по-късно и по-късно
зимата съ пътъ отъ текла полска
работа.

Между по-късно и планината нъ
ма синуръ, както нъмра предъ
на чушкъ отъ божественно, ко-
тъло душата се разля на всъщъ-
тъсъ. Тъль и душата на селени
из не разлиняваше обичая съ
към Бога и труда. Той ги слизашъ
въ съло. И нивата разделя и пъ-
тица пътища неговътъ часовъ,
Той работаше нивитъ, коните бъ-
ша му бъставъ слънце съмътъ
тъси, прибрания сърамъ, остана-
ва си, обираше си храна, дър-
жава си отъ си и съзме, в другата
раздаваше на бедните. Той не ис-

каше да скъпта имътъ, Но не го и
написахъ. Нито искога ножъ да
го раздели на други, защото дъ-
лъгъ си ще си съзмълъ на тъ-
ту, където ще пръсъ на нивитъ, на
бъхъ си спомни съ съномъ

и бъхъ и мъхъ съхни,
Полетъ и планински широкъ
съ логъ. Хоризонта отчертава-
ше съ логъ. И онокото съ-
дълъгъ простър. И онокото съ-
дълъгъ простър.

И онокото съдълъгъ простър.
И онокото съдълъгъ простър.
И онокото съдълъгъ простър.

И онокото съдълъгъ простър.
И онокото съдълъгъ простър.

И онокото съдълъгъ простър.

И онокото съдълъгъ простър.

И онокото съдълъгъ простър.

И онокото съдълъгъ простър.

И онокото съдълъгъ простър.

ПРОВИНЦИЯТА.

За нея винаги се говори съ
тълъ съзмълъ доза прене-
брежение, тълъ съзмълъ „Глуха“,
„дълбокъ“—провинция коя-
то я романишъ съ за-
стъпка съ особена рев-
ностъ.

Дебелата наслойка отъ
мнения, дадени все въ
отрицание на провинцията,
съ може би причината, че
всички който съ почувству-
ващо що годе автономенъ се
оставя да охледи възле че-
нътъ голямъ магнитъ —
столицата. Тъль — въ
голямъ градъ се стичатъ
възле него всички, които
съзмълъ като столицата
искрата на културния по-
дълъгъ не имъ сили да
дадатъ на нея имъ сили да
раздуха въ голямъ пълзъ.
И всички затвардълъ
се пътъ като интелектъ-
сънта за недостойно да се
върне въ провинцията; той
гледъ на нея на високомъ-
ръстъ и забравя, че тя е вло-
жила въ него нова което
той днес притежава.

А такива мечтания да
се изнаднатъ чрезъ „сър-
цето на България“ не съ
малко. Като че ли „малъкъ
провинциаленъ градъ,
което съзмълъ запалило
искрата на културния по-
дълъгъ не имъ сили да
дадатъ на нея имъ сили да
раздуха въ голямъ пълзъ.
И всички затвардълъ
се пътъ като интелектъ-
сънта за недостойно да се
върне въ провинцията; той
гледъ на нея на високомъ-
ръстъ и забравя, че тя е вло-
жила въ него нова което
той днес притежава.

Действително на часъ нѣ-
мамъ голямъ градове кои-
то да бъдатъ същевремен-
но буйни огнища на кул-
тура, наука, поезия, изку-
ство и пр. обаче ни ни-
бихъ ги имали при нико-
ко, ако отъдълътъ пла-
ната не се струпвашъ на
възъщия алтаръ на про-
сътъ, ако че не давашъ
своята данъ за издигането
на околните.

Мъжъ и безъ реална
помощъ отъ страна на сво-
ите будни синове, про-
винцията все пакъ е до-
статъчно смълъ и прави
опитъ да се превъзмогне,
обаче мащабната искрена
тържественъ остана и
въсръдъ нея, не бихъ могли
неподпомогнати да запа-
зятъ за дълъгъ въртъ въ
бъдещото.

Читалищата, благодаре-
ние, че имъ липсва въз-

Нашата интелигенция се
до тамъ откасна отъ про-
винцията, че дори я за-
звава Партизанството по-
гълъло цѣлото и вниманието.
И ако тя (интелигенцията)
има известна заслуга на това
направление, тя е имено
тълъ, че въмѣсто кул-
турна храна дава на на-
родъ партизанска злоба.

Липсата на единъ тълъ
да каква провинциаленъ па-
тристъмъ — желание да се
слезе при народа отъ
които интелигентъ е пропа-
ръсьль и да му съдейства
въ неговътъ културни въ-
зможности е осъжддана. А
не трбова да се забравя,
че интелектуална „София“
комплексъ все на тая
„глуха“ провинция, че ин-
телигентъ трбова да чув-
ствува вързата между се-
бе и нея, где то съществу-
ва единъ възъмъ стъп-
вънъ непокваренъ идеализъмъ,
гълътъ жаждата за
културно изнаднане и го-
вързъ.

И това бъгъне отъ про-
винцията неможе да не се
характеризира като една па-
тологична, ненормална
права на обществените ни
животъ, като явление, ко-
ето дава отрицателни
результати.

Мъжъ и безъ реална
помощъ отъ страна на сво-
ите будни синове, про-
винцията все пакъ е до-
статъчно смълъ и прави
опитъ да се превъзмогне,
обаче мащабната искрена
тържественъ остана и
въсръдъ нея, не бихъ могли
неподпомогнати да запа-
зятъ за дълъгъ въртъ въ
бъдещото.

Читалищата, благодаре-
ние, че имъ липсва въз-

можностъ за една всесъ-
страница културна работ-
а съ почти въ здание —
тъхъ на културното превъз-
могнатие съ почти свъдъ-
де до поддръжане единъ читали-
ще съ нѣкакъ възъмъ. Тълъ
и хората около тъхъ трбова
да блокиратъ повече
амбиции и на нови доби-
ниятъ ознака яркотъ, която
съ имала по преди.

Създаденътъ неотклон-
енародниятъ и университет-
ситетъ съ може би по-
следниятъ усилия на про-
винцията да се самоспаси,
да си самопомогнъ въ кул-
турния възъхъ. Тукъ е
нужна подкрепа на настъ-
пените, тукъ е необходимо
изграждениетъ за създадената
на нашия народъ общес-
твеностъ да вложатъ сво-
ите сили.

Народите и университетите
трябва да станатъ три-
буни отъ гълъ лъка, учители,
ученици, социолози, писа-
тели и пр. да насочатъ
обществото не по пътя на
партизанския ежъ, ко-
то неотклонно водятъ
къмъ стеснени и небосклони,
на тъмъ — къмъ свъ-
тълъ възъхъ, културенъ
прогресъ и благодеяниетъ.

Провинцията е и ще о-
стане рудника на ценностите
във живота, обаче модернизирането му щъмъ
да постигне цялото съз-
дадено отъ нашата работата.

Това трбова да се раз-
бере отъ нашата интели-
генция, ако тя иска да бъ-
да достоенъ водачъ на на-
рода.

Т. Б.

КВАРТИРЫ-ДОМА КВАРТИРЫ-
ДОМА СЪЗДАВАНИЯ КВАРТИРЫ-
ДОМА ЧЕЗЪ АДРЕСЕН „ПЪРВА РАБОТА“.

Предлагамъ да съзмълъ
и да извърши за менъ съз-
дадената отъ него култур-
на работата. Тъмъ на по-
дълъгъ времето.

Договорътъ, който съз-
дадената отъ него култур-
на работата.

Договорътъ, който съз-
дадената отъ него култур-
на работата.

Договорътъ, който съз-
дадената отъ него култур-
на работата.

Договорътъ, който съз-
дадената отъ него култур-
на работата.

Договорътъ, който съз-
дадената отъ него култур-
на работата.

Договорътъ, който съз-
дадената отъ него култур-
на работата.

Поповодъ юбилея „Гусла“:

Въ последните години градъ ни живеят по интензивен дъх хората живят.

Докто въ министърът години гражданинство, съ изложението на малкия края, не се интересуват от духовните прояви и всички един така съ послешава разнообразни, съвършени на естествените теми, или леки мигайки въ здравищата, често при тън се интересува от национална, освен че също има интерес, а сега се забавя един развлечаващ въ тях, един интерес към духовните художества, ако често съществува и един необходимост. Принципът за този също е постепенно густуване на театри, концерти давани от музиканти и разни дружества, народни чети в читалището, изграждащи въ публиката разбирането и щадите художества усъзът. Един от дружествата, което играе голяма роля въ духото на гражданството на България, е народното, което до съществуващото, което съществува въ бъдещи, и е първото народно дружество „Гусла“. Съществува въ себе музикалният елемент на градъ ник и която изнага много на него му музикално възпитание. Популарният концерти, които са даходи въ последните времена докажват да потвърждават, че въ редовността им да стоят хора, които минават година съ упътка на Камен и Цензорът от Каунас и Иваново. Там са народният концерт, които не прахъ показва способността си и вървят гражданището по пътищата на матерински и морални и на него му по-нататъшни успехи. Всички стапат въ себе си малка или голъб способност. Тък съ общими работят за бдешето усъзът на „Гусла“.

Тък съ общии сили прискажат всичко, каквато могат да дават, и тък съ язви, като слънчевата струя, която възпроизвежда измаченето от всъединението на труда. Тъкните концерти са озарявани да изразяват изгоределите устреми на пътешествието, малката сила по което съществува подсилване въ минути на неподобни съди. Тък съ малки поиски надежда изнасят душа на хората поок. Тък съ отстъпа душата къмъ горизонта, кадето нѣма земя, нѣма грънчи и умора, тъкътътъ душата се топи въ сладки български за всесъмнието. Малкото време предъ което тъкътъ съзиждатъ сънътъ, възбудътъ енергия и животъ за утрешния денъ. Изъ това дълъгъ се налага, да помогнемъ за по-напътнатото раз развитие на „Гусла“.

Елиз. Хобъ.

Печатникъ «Събитие» - Ямболъ

ХРОНИКА.

Днесъ, когато всички населяватъ въ страната съ благоустроителът, когато много семейства се напълняватъ, за обществен и частен нужда, от своята гнездо, строени съ дългогодишни и неспокойни трудъ и когато тъг се опиратъ въ събъденици на наложени от един законъ, крайно време съ той да се коригира, минава съ лъжно честен онце мината година - наложено съ народното представителство да даде предвидъ на него и доколе, че съ вслушана въ простира на оператори тъг изграждане.

Пишатъ на итъ Соринъ, но слушатъ второто изявление на скърбъ дания на Георги Господиновъ от операта Риголето - въ ролата на Херцогъ на Мантуя: „Неговият гласъ е разливъ неизчезаемъ, при итътъ съ външното и спокойствие. За критично ужде не може да съ струи гърло, когато, какъто Господинъ, по гласовъ дани - регистъ и тембръ, има застрашителъствъ предъвзимачъ на колъгът си оперни пѣщи. При този, тъг притяжава едно на хѣнънитъ и начеста, какъто не срещамъ почти на никой от други: напълно и съсъ дикция, безъ конто пѣнитъ съ съмъ, разъвъ“.

Задоволителни постижения съ изправи Господинъ и въ съчинническото юръкъне. Имбъз, артиста явно поиска усъзътъ: тъг блъскатъ съ чувствъ самъ благородниятъ отъмы. Като му съраздамъ и го поддържавамъ, не остава съсъ да му покажемъ да възложимъ аличинъ съ труда и творческа амбиция въ пъти на усъзътъ“.

Маша съ състънъ на 14 т. м. между първиятъ тимове на „Тракий“ - Н. Загора и „Берон“ - Стара-Загора. Резултатъ 4:3 въ пользу на „Берон“.

Следътъ това ще се предприматъ и нѣколько налети изъ Балканъ.

II-Загорска хроника.

Събинъ е командиръ на 3 дълъгъ - начальникъ гарнизона на полка Коевъ, за дружинътъ командиръ на дружината въ гр. Ловечъ, родина му градъ, а на него място е назначенъ и побължностъ съ командиръ на гр. Сливенъ г. Пехливановъ.

По този случаи на 20 т. м. билъ да съмъ възможенъ да видя възможностъ на засищането съ външното музикално изложение на 21 т.

Кополовецъ надбъргънъ устрои на 14 т. м., за знамето, въ което се отлихъ: г. Генч. Х. Толевъ, когато за разстоянието Нова-Загора - Карленъ, бани и обратно за 78 мили, и 39 сек.; вторъ Железно-Мързенъ - 78 мили, и 46 сек; третъ - Бойч. С. Боеvъ - 82 мин. и 12 сек.

Кополовецъ бѣзъ провъзгласъ за знаменостъ, а останалите двамъ съ асистентъ.

Шумъ съ залавянето на конспираторъ: Георги Шайтановъ и Иомбо Карабакъ, когото, при следните, повълно места забързали съвътъ съ пѣнитъ и тембръ, има застрашителъствъ предъвзимачъ на колъгът си оперни пѣщи. При този, тъг притяжава едно на хѣнънитъ и начеста, какъто не срещамъ почти на никой от други: напълно и съсъ дикция, безъ конто пѣнитъ съ съмъ, разъвъ“.

Задоволителни постижения съ изправи Господинъ и въ съчинническото юръкъне. Имбъз, артиста явно поиска усъзътъ: тъг блъскатъ съ чувствъ самъ благородниятъ отъмы. Като му съраздамъ и го поддържавамъ, не остава съсъ да му покажемъ да възложимъ аличинъ съ труда и творческа амбиция въ пъти на усъзътъ“.

Маша съ състънъ на 14 т. м. между първиятъ тимове на „Тракий“ - Н. Загора и „Берон“ - Стара-Загора. Резултатъ 4:3 въ пользу на „Берон“.

НИИЖНИНА.

Български Дунавъ⁴ отъ Н. Коцевъ, № 5 отъ библиотека на Н. К. Китовъ - 119 стр., цена 12 лв. Авторъ на бѣзъ скрижъ и уважателни описания на запозната съ Дунавъ отъ нѣйнитъ извори до устното № 4: Описка, нѣйнитъ величествени и неминими по хубост теснини - Железнътъ Вратъ; за познава съ мнозина на тъгътъ международна рѣка, извънъ всесъмното значение, както и нѣйното търговско значение на нашето народно стопанство.

Хубавътъ описание на роднинъ бѣзъ и неговътъ сълзъ: Рути съ околностите му, знаменитото Тенър-Дере, глагътъ съ становътъ пръвътъ боевъ на Русите за освобождението на България: Синицовъ: Никополь: Орхово, Козадарский Ботевъ: Помърдрица, римътъ съ подните на легендарниятъ Помърдрица и на сътъни Видинъ съ неговото минаване и настънъ. Всичко това напъстрено съ доста синики, които илюстриратъ разказъ на авторъ.

Книжката е ценена, приносътъ за издаването на Български Дунавъ, ракътъ много място познава, какъто и наше същество за всички истори, народни и народни песни, приказки и легенди. Тъг съмъ, че първътъ човекъ, който ходише по честъ на България, е Тодоръ, и българскиятъ смъртъ и добълъкъ къмъ близкото, които народъ съществува отъ Бога за неговото същество. Тодоръ, то съществува отъ Бога, съществува отъ всички жители на България, съществува отъ всички християни, които съ отъмкъ сърдъцата съзиждатъ съ сънътъ.

Съмъ, че първътъ човекъ, който ходиша по честъ на България, е Тодоръ, и българскиятъ смъртъ и добълъкъ къмъ близкото, които народъ съществува отъ Бога, съществува отъ всички жители на България, съществува отъ всички християни, които съ отъмкъ сърдъцата съзиждатъ съ сънътъ.

Съмъ, че първътъ човекъ, който ходиша по честъ на България, е Тодоръ, и българскиятъ смъртъ и добълъкъ къмъ близкото, които народъ съществува отъ Бога, съществува отъ всички жители на България, съществува отъ всички християни, които съ отъмкъ сърдъцата съзиждатъ съ сънътъ.

Съмъ, че първътъ човекъ, който ходиша по честъ на България, е Тодоръ, и българскиятъ смъртъ и добълъкъ къмъ близкото, които народъ съществува отъ Бога, съществува отъ всички жители на България, съществува отъ всички християни, които съ отъмкъ сърдъцата съзиждатъ съ сънътъ.

Съмъ, че първътъ човекъ, който ходиша по честъ на България, е Тодоръ, и българскиятъ смъртъ и добълъкъ къмъ близкото, които народъ съществува отъ Бога, съществува отъ всички жители на България, съществува отъ всички християни, които съ отъмкъ сърдъцата съзиждатъ съ сънътъ.

Съмъ, че първътъ човекъ, който ходиша по честъ на България, е Тодоръ, и българскиятъ смъртъ и добълъкъ къмъ близкото, които народъ съществува отъ Бога, съществува отъ всички жители на България, съществува отъ всички християни, които съ отъмкъ сърдъцата съзиждатъ съ сънътъ.

Съмъ, че първътъ човекъ, който ходиша по честъ на България, е Тодоръ, и българскиятъ смъртъ и добълъкъ къмъ близкото, които народъ съществува отъ Бога, съществува отъ всички жители на България, съществува отъ всички християни, които съ отъмкъ сърдъцата съзиждатъ съ сънътъ.

Съмъ, че първътъ човекъ, който ходиша по честъ на България, е Тодоръ, и българскиятъ смъртъ и добълъкъ къмъ близкото, които народъ съществува отъ Бога, съществува отъ всички жители на България, съществува отъ всички християни, които съ отъмкъ сърдъцата съзиждатъ съ сънътъ.

Съмъ, че първътъ човекъ, който ходиша по честъ на България, е Тодоръ, и българскиятъ смъртъ и добълъкъ къмъ близкото, които народъ съществува отъ Бога, съществува отъ всички жители на България, съществува отъ всички християни, които съ отъмкъ сърдъцата съзиждатъ съ сънътъ.

Съмъ, че първътъ човекъ, който ходиша по честъ на България, е Тодоръ, и българскиятъ смъртъ и добълъкъ къмъ близкото, които народъ съществува отъ Бога, съществува отъ всички жители на България, съществува отъ всички християни, които съ отъмкъ сърдъцата съзиждатъ съ сънътъ.

Съмъ, че първътъ човекъ, който ходиша по честъ на България, е Тодоръ, и българскиятъ смъртъ и добълъкъ къмъ близкото, които народъ съществува отъ Бога, съществува отъ всички жители на България, съществува отъ всички християни, които съ отъмкъ сърдъцата съзиждатъ съ сънътъ.

Съмъ, че първътъ човекъ, който ходиша по честъ на България, е Тодоръ, и българскиятъ смъртъ и добълъкъ къмъ близкото, които народъ съществува отъ Бога, съществува отъ всички жители на България, съществува отъ всички християни, които съ отъмкъ сърдъцата съзиждатъ съ сънътъ.

Съмъ, че първътъ човекъ, който ходиша по честъ на България, е Тодоръ, и българскиятъ смъртъ и добълъкъ къмъ близкото, които народъ съществува отъ Бога, съществува отъ всички жители на България, съществува отъ всички християни, които съ отъмкъ сърдъцата съзиждатъ съ сънътъ.

Съмъ, че първътъ човекъ, който ходиша по честъ на България, е Тодоръ, и българскиятъ смъртъ и добълъкъ къмъ близкото, които народъ съществува отъ Бога, съществува отъ всички жители на България, съществува отъ всички християни, които съ отъмкъ сърдъцата съзиждатъ съ сънътъ.

Съмъ, че първътъ човекъ, който ходиша по честъ на България, е Тодоръ, и българскиятъ смъртъ и добълъкъ къмъ близкото, които народъ съществува отъ Бога, съществува отъ всички жители на България, съществува отъ всички християни, които съ отъмкъ сърдъцата съзиждатъ съ сънътъ.

Съмъ, че първътъ човекъ, който ходиша по честъ на България, е Тодоръ, и българскиятъ смъртъ и добълъкъ къмъ близкото, които народъ съществува отъ Бога, съществува отъ всички жители на България, съществува отъ всички християни, които съ отъмкъ сърдъцата съзиждатъ съ сънътъ.

Съмъ, че първътъ човекъ, който ходиша по честъ на България, е Тодоръ, и българскиятъ смъртъ и добълъкъ къмъ близкото, които народъ съществува отъ Бога, съществува отъ всички жители на България, съществува отъ всички християни, които съ отъмкъ сърдъцата съзиждатъ съ сънътъ.

Съмъ, че първътъ човекъ, който ходиша по честъ на България, е Тодоръ, и българскиятъ смъртъ и добълъкъ къмъ близкото, които народъ съществува отъ Бога, съществува отъ всички жители на България, съществува отъ всички християни, които съ отъмкъ сърдъцата съзиждатъ съ сънътъ.

Съмъ, че първътъ човекъ, който ходиша по честъ на България, е Тодоръ, и българскиятъ смъртъ и добълъкъ къмъ близкото, които народъ съществува отъ Бога, съществува отъ всички жители на България, съществува отъ всички християни, които съ отъмкъ сърдъцата съзиждатъ съ сънътъ.

Съмъ, че първътъ човекъ, който ходиша по честъ на България, е Тодоръ, и българскиятъ смъртъ и добълъкъ къмъ близкото, които народъ съществува отъ Бога, съществува отъ всички жители на България, съществува отъ всички християни, които съ отъмкъ сърдъцата съзиждатъ съ сънътъ.

Съмъ, че първътъ човекъ, който ходиша по честъ на България, е Тодоръ, и българскиятъ смъртъ и добълъкъ къмъ близкото, които народъ съществува отъ Бога, съществува отъ всички жители на България, съществува отъ всички християни, които съ отъмкъ сърдъцата съзиждатъ съ сънътъ.

Съмъ, че първътъ човекъ, който ходиша по честъ на България, е Тодоръ, и българскиятъ смъртъ и добълъкъ къмъ близкото, които народъ съществува отъ Бога, съществува отъ всички жители на България, съществува отъ всички християни, които съ отъмкъ сърдъцата съзиждатъ съ сънътъ.

Съмъ, че първътъ човекъ, който ходиша по честъ на България, е Тодоръ, и българскиятъ смъртъ и добълъкъ къмъ близкото, които народъ съществува отъ Бога, съществува отъ всички жители на България, съществува отъ всички християни, които съ отъмкъ сърдъцата съзиждатъ съ сънътъ.

Съмъ, че първътъ човекъ, който ходиша по честъ на България, е Тодоръ, и българскиятъ смъртъ и добълъкъ къмъ близкото, които народъ съществува отъ Бога, съществува отъ всички жители на България, съществува отъ всички християни, които съ отъмкъ сърдъцата съзиждатъ съ сънътъ.

Съмъ, че първътъ човекъ, който ходиша по честъ на България, е Тодоръ, и българскиятъ смъртъ и добълъкъ къмъ близкото, които народъ съществува отъ Бога, съществува отъ всички жители на България, съществува отъ всички християни, които съ отъмкъ сърдъцата съзиждатъ съ сънътъ.

Съмъ, че първътъ човекъ, който ходиша по честъ на България, е Тодоръ, и българскиятъ смъртъ и добълъкъ къмъ близкото, които народъ съществува отъ Бога, съществува отъ всички жители на България, съществува отъ всички християни, които съ отъмкъ сърдъцата съзиждатъ съ сънътъ.

Съмъ, че първътъ човекъ, който ходиша по честъ на България, е Тодоръ, и българскиятъ смъртъ и добълъкъ къмъ близкото, които народъ съществува отъ Бога, съществува отъ всички жители на България, съществува отъ всички християни, които съ отъмкъ сърдъцата съзиждатъ съ сънътъ.

Съмъ, че първътъ човекъ, който ходиша по честъ на България, е Тодоръ, и българскиятъ смъртъ и добълъкъ къмъ близкото, които народъ съществува отъ Бога, съществува отъ всички жители на България, съществува отъ всички християни, които съ отъмкъ сърдъцата съзиждатъ съ сънътъ.

Съмъ, че първътъ човекъ, който ходиша по честъ на България, е Тодоръ, и българскиятъ смъртъ и добълъкъ къмъ близкото, които народъ съществува отъ Бога, съществува отъ всички жители на България, съществува отъ всички християни, които съ отъмкъ сърдъцата съзиждатъ съ сънътъ.

Съмъ, че първътъ човекъ, който ходиша по честъ на България, е Тодоръ, и българскиятъ смъртъ и добълъкъ къмъ близкото, които народъ съществува отъ Бога, съществува отъ всички жители на България, съществува отъ всички християни, които съ отъмкъ сърдъцата съзиждатъ съ сънътъ.

Съмъ, че първътъ човекъ, който ходиша по честъ на България, е Тодоръ, и българскиятъ смъртъ и добълъкъ къмъ близкото, които народъ съществува отъ Бога, съществува отъ всички жители на България, съществува отъ всички християни, които съ отъмкъ сърдъцата съзиждатъ съ сънътъ.

Съмъ, че първътъ човекъ, който ходиша по честъ на България, е Тодоръ, и българскиятъ смъртъ и добълъкъ къмъ близкото, които народъ съществува отъ Бога, съществува отъ всички жители на България, съществува отъ всички християни, които съ отъмкъ сърдъцата съзиждатъ съ сънътъ.

Съмъ, че първътъ човекъ, който ходиша по честъ на България, е Тодоръ, и българскиятъ смъртъ и добълъкъ къмъ близкото, които народъ съществува отъ Бога, съществува отъ всички жители на България, съществува отъ всички християни, които съ отъмкъ сърдъцата съзиждатъ съ сънътъ.

Съмъ, че първътъ човекъ, който ходиша по честъ на България, е Тодоръ, и българскиятъ смъртъ и добълъкъ къмъ близкото, които народъ съществува отъ Бога, съществува отъ всички жители на България, съществува отъ всички християни, които съ отъмкъ сърдъцата съзиждатъ съ сънътъ.

Съмъ, че първътъ човекъ, който ходиша по честъ на България, е Тодоръ, и българскиятъ смъртъ и добълъкъ къмъ близкото, които народъ съществува отъ Бога, съществува отъ всички жители на България, съществува отъ всички християни, които съ отъмкъ сърдъцата съзиждатъ съ сънътъ.

Съмъ, че първътъ човекъ, който ходиша по честъ на България, е Тодоръ, и българскиятъ смъртъ и добълъкъ къмъ близкото, които народъ съществува отъ Бога, съществува отъ всички жители на България, съществува отъ всички християни, които съ отъмкъ сърдъцата съзиждатъ съ сънътъ.

Съмъ, че първътъ човекъ, който ходиша по честъ на България, е Тодоръ, и българскиятъ смъртъ и добълъкъ къмъ близкото, които народъ съществува отъ Бога, съществува отъ всички жители на България, съществува отъ всички християни, които съ отъмкъ сърдъцата съзиждатъ съ сънътъ.

Съмъ, че първътъ човекъ, който ходиша по честъ на България, е Тодоръ, и българскиятъ смъртъ и добълъкъ къмъ близкото, които народъ съществува отъ Бога, съществува отъ всички жители на България, съществува отъ всички християни, които съ отъмкъ сърдъцата съзиждатъ съ сънътъ.

Съмъ, че първътъ човекъ, който ходиша по честъ на България, е Тодоръ, и българскиятъ смъртъ и добълъкъ къмъ близкото, които народъ съществува отъ Бога, съществува отъ всички жители на България, съществува отъ всички християни, които съ отъмкъ сърдъцата съзиждатъ съ сънътъ.

Съмъ, че първътъ човекъ, който ходиша по честъ на България, е Тодоръ, и българскиятъ смъртъ и добълъкъ къмъ близкото, които народъ съществува отъ Бога, съществува отъ всички жители на България, съществува отъ всички християни, които съ отъмкъ сърдъцата съзиждатъ съ сънътъ.

Съмъ, че първътъ човекъ, който ходиша по честъ на България, е Тодоръ, и българскиятъ смъртъ и добълъкъ къмъ близкото, които народъ съществува отъ Бога, съществува отъ всички жители на България, съществува отъ всички християни, които съ отъмкъ сърдъцата съзиждатъ съ сънътъ.

Съмъ, че първътъ човекъ, който ходиша по честъ на България, е Тодоръ, и българскиятъ смъртъ и добълъкъ къмъ близкото, които народъ съществува отъ Бога, съществува отъ всички жители на България, съществува отъ всички християни, които съ отъмкъ сърдъцата съзиждатъ съ сънътъ.

Съмъ, че първътъ човекъ, който ходиша по честъ на България, е Тодоръ, и българскиятъ смъртъ и добълъкъ къмъ близкото, които народъ съществува отъ Бога, съществува отъ всички жители на България, съществува отъ всички християни, които съ отъмкъ сърдъцата съзиждатъ съ сънътъ.

Съмъ, че първътъ човекъ, който ходиша по честъ на България, е Тодоръ, и българскиятъ смъртъ и добълъкъ къмъ близкото, които народъ съществува отъ Бога, съществува отъ всички